

det danske Afrustningsforslag. Der var overhovedet ikke noget som helst andet end dette „incident“ ved Mødets Begyndelse — Panama havde det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke omtalt —, men han forstod ikke, hvad der kunde være Holdepunktet for det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser i denne Sag. Ja, det kommer naturligvis an paa de Øren, man hører med, de Øjne, man ser med. Det er jo klart, at det ærede Medlem Hr. P. Munch her maa tale for egen Regning, han har hørt med sine Øren og set med sine Øjne; det ærede Medlem Hr. Moltesen og jeg har hørt med vore Øren og set med vore Øjne. Men det vilde i høj Grad forundre mig, dersom det ærede Medlem Hr. P. Munch virkelig kunde have undgaaet i Samkvemmet med de mange delegerede at høre Udtalelser om det Skridt, der forestod i Danmark, det vilde i høj Grad undre mig, om han kunde have undgaaet at høre f. Eks. alle de Udtalelser, der fremsattes fra Repræsentanter for Østersøstaterne, og jeg har vel ogsaa Lov til at sige, at disse Begivenheder ved Mødets Begyndelse ikke forblev uden Virkning paa den svenske Delegation, som vi stod og altid har staaet i et meget nært Forhold til og meget nært Samarbejde med. Jeg skal selvfølgelig ikke komme dybere ind paa Enkeltigheder her, men jeg mener at have Lov til at minde om en saadan Kendsgerning, for saa vidt som den jo ogsaa har givet sig ret stærke Udslag i vort nordiske Naboland, og jeg mener at have Lov til at minde om en Udtalelse, der fremsattes af Hr. Hjalmar Branting, der nu er svensk Statsminister, i 3die Kommission. Han talte udtrykkelig om, at der jo fandtes Tilfælde, hvor en isoleret Afrustning af en Stat aldeles ikke tjente til at fremme Fredens Sag, men tværtimod kunde rumme Fæder for denne. Disse Udtalelser maa ses paa Baggrund af den Atmosfære, som det danske Afrustningsforslag skabte, maa ses paa Baggrund af de Begivenheder, der fandt Sted ved Indledningen til Folkeforbundets Møde. Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte oven i Købet om disse Udtalelser, der Gang efter Gang vendte tilbage i Form af Rygter om, at man fra dansk Side var i Færd med at slutte en eller anden Overenskomst med Storbritannien om Overladelse af Havne etc. til Storbritannien, Udtalelser, der blev dementeret, selvfølgelig blev dementeret, af det høje Udenrigsministerium, eftersom der ikke ligger nogen virkelig Kendsgerning til Grund for dem. Ikke desto mindre kom disse Udtalelser jo igen, ikke desto mindre mødte man dem Gang paa Gang trods

Dementiet, saaledes at den danske Minister i Bern vel et Par Gange i alle Tilfælde har maattet dementere dem overfor svejtsiske Blade. Og det var ikke underligt, at disse Udtalelser Gang paa Gang kom igen, det er ganske naturligt, at disse Formodninger var opstaaet. For saaledes som Udenrigspolitikens Realiteter nu en Gang er, og saaledes som de vil vedblive at være, fortøner en Omstændighed som den, at en virkelig fri og uafhængig suveræn Stat, beliggende paa et vigtigt Punkt i Nordeuropa, ved Adgangen til Østersøen, vil afskaffe ethvert militært Værn og ligge hen som en fuldkommen afrustet Stat, sig udenrigspolitisk set i det Indtryk, at saa maa der noget andet til for at fylde det tomme Rum, der vil opstaa ved denne fuldkommen isolerede Afrustning. Det er en udenrigspolitisk Realitet, man ikke kommer udenom, og naturligvis, under disse Forhold, hvem anden skulde saa være den, der udfyldte det opstaaede tomme Rum, end netop den Magt, der er den virkelige Hersker i Østersøen, Storbritannien? Disse Rygter, man idelig mødte, som de jure og de facto for saa vidt var ugrundede, er derfor kun Udtryk for en ganske naturlig Refleks af udenrigspolitiske Realiteter.

Jeg skal efter disse Bemærkninger vende mig til selve Hovedbegivenhederne i Genève. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har jo givet en meget indgaaende Redegørelse for Arbejdet i 3die Kommission, hvor han repræsenterede Danmark, og har derunder ogsaa strejft, for et enkelt Punkts Vedkommende ret indgaaende omtalt Arbejdet i 1ste Kommission. De delegerede var, da de kom til Genève, under Indtryk af noget ubestemmeligt, man havde ligesom en Følelse af, at der var noget i Luften, men man vidste ikke rigtig, hvorledes Sagerne kunde antages at ville udvikle sig; man havde vanskeligt ved at tro, at der kunde ske noget meget opsigtsvækkende paa denne Folkeforbundsforsamling, og ingen vilde vel den Gang have troet, at Begivenhederne kunde have taget en saadan Udvikling, en saa storslaaet Udvikling, som Tilfældet blev. Hvad var det, der i Virkeligheden laa bagved hele den storpolitiske Udvikling i Genève, saaledes som Optakten gaves i Mac Donalds og Herriots Taler? Hvad var det, og hvorledes vil det, der laa bagved, beherske den kommende Udvikling med Hensyn til det Resultat, der opnaaedes i Genève? Det var i Virkeligheden efter Fredsslutningen det eviggamle Problem om Sikkerheden, det var under ændrede Former en Gentagelse af